

full DOMINICAL

PARAULA I VIDA

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Jesús a la presó?

Jesús ens diu a l'Evangelí: «Era a la presó i vingúereu a veure'm». Jesús a la presó! Tanmateix, no ens consta que Jesús hagués estat empresonat. Però certament ho ha estat, ho està i ho estarà en cadascuna de les persones que aquí i arreu estan empresonades.

La presó és dins de Barcelona. Però està tancada i no és present en la vida de la societat. Aquests dies entorn de la festa de la Mare de Déu de la Mer-

cè, que és patrona de totes les persones vinculades a la presó, és una ocasió oportuna per recordar aquestes persones, els empresonats, les persones que hi treballen i les que de forma voluntària ajuden de diverses maneres els interns.

El papa Francesc ens dóna també exemple en aquest sentit. Tant a Roma com en els seus viatges, visita les presons o rep els interns i de vegades comparteix taula amb ells. La celebració

religiosa del Dijous Sant acostuma a celebrar-la en una presó, ja sigui de joves o d'adults.

Amb motiu del Jubileu commemoratiu de la redempció de Jesucrist, sant Joan Pau II va dirigir un missatge a tots els qui són a la presó. Aquest missatge està ple d'esperança, reconeix que Jesús cerca cada persona, sigui quina sigui la situació en què es trobi, per oferir-li la salvació, no per imposar-la-hi. Crist espera de l'home una

acceptació confiada que cal viure practicant el bé. Es tracta d'un camí de vegades llarg però estimulants, perquè no es recorre en solitari sinó en companyia del mateix Crist. El papa polonès deia que «Jesús és un company de viatge pacient, que sap respectar els temps i els ritmes del cor humà, alhora que anima constantment en l'assoliment de la meta de la salvació».

Els qui són a la presó pensen amb nostàlgia o amb remordiment en el temps que eren lliures. Pateixen amb amargor el moment present, que sembla que no passa mai. Però fins i tot el temps transcorregut a la presó és temps de Déu i ha de ser viscut oferint-lo a Déu com a ocasió de veritat i conversió.

La presó només té sentit quan, afirmant les exigències de la justícia i reprovant el delictes, serveix per renovar l'home, oferint a qui s'ha equivocat una possibilitat per reflexionar, canviar de vida i integrar-se amb plenitud a la societat. Sant Joan Pau II afirmava que si això s'aconsegueix «tota la societat s'alegrarà i les mateixes persones a les quals s'ha ofès amb els delictes experimentaran que se'ls ha fet més justícia en veure el canvi interior dels delinqüents que en constatar el càstig que han pagat».

Crec que el proper Jubileu de la Misericòrdia proposat pel papa Francesc hauria d'ajudar-nos a tots a avançar en aquest sentit. I no voldria acabar sense manifestar el meu agraïment a totes les persones que, com a professionals o com a voluntàries, estan al servei de les persones internades a les nostres presons i treballen per humanitzar i millorar la seva situació.

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Donar vida

En diverses ocasions els mitjans de comunicació s'han fet ressò de la problemàtica que pot suscitar la donació d'òrgans humans, tant pel que fa a la necessitat de donacions, segons la normativa legal vigent, com al tràfic i al comerç il·legal —que poden generar organitzacions de delinqüents—, del qual són víctimes persones en situació difícil, quasi sempre d'extrema pobresa.

Aquestes donacions, segons preveu la normativa fixada pels organismes competents, han de ser altruistes, fonamentades «en els principis de solidaritat, transparència, equitat, anonimat i accés universal».

Una persona que havia de sotmetre's a una intervenció quirúrgica delicada i de cert risc m'explicà que, després de fer algunes consultes i de portar-ho a

la pregària, va determinar —i així ho va manifestar per escrit en el document pertinent—, que «... si es produís una reacció negativa que fes impossible la recuperació i em portés a la mort, desitjo que els meus òrgans siguin donats per fer trasplantaments a aquells malalts que fossin compatibles i que les restes del meu cos siguin enterrades al cementiri de...». També coneixem i tenim notícia de donacions d'òrgans que, des del dolor de la pèrdua de l'ésser estimat, fan els familiars de persones que traspassen en un accident de trànsit o de manera sobtada, així com de familiars directes que esdevenen donants de part d'algun òrgan propi. La possibilitat d'oferir una vida més digna a una altra persona fa superar pors i

recels, i donar aquells òrgans que són susceptibles de trasplantament esdevé un exercici d'amor al proïsme.

Sortosament, actes com aquest es repeteixen i moltes persones malaltes se'n beneficien. Són actes d'una gran generositat al servei de la persona humana des de la pròpia llibertat, des d'un consentiment clar del mateix donant o de la seva família. Estimar l'altre com a un mateix, donar vida perquè una persona pugui viure amb la dignitat dels fills i les filles de Déu, perquè sigui possible el projecte i la voluntat de Déu. «És cert que la malaltia el va dur a les portes de la mort, però Déu es compadí d'ell, i no solament d'ell, sinó també de mi, que hauria tingut pena sobre pena» (Fl 2,27).

ENTREVISTA

50 anys d'agraïment

DAMIÀ ROURE

«La fe que de petit vivia espontàniament em va portar a la descoberta de Jesucrist, de l'Evangelí, de l'amor de Déu per tota persona. Va arribar un moment que vaig sentir que valia la pena aprofundir aquesta descoberta en el si d'una comunitat. Estic molt agraït a Déu per la vocació a la vida monàstica a Montserrat». El P. Damià Roure va celebrar el jubileu monàstic el proper 8 d'agost, «una fita que un no s'imagina que arribi tan aviat».

Què més valora d'aquests 50 anys?

He conegut monjos que m'han ajudat a aprofundir la fe i a crear un bon ambient de comunitat. Montserrat és un centre de cultura i de comunicació de valors humans i espirituals. També agraeixo la discreció, la paciència i l'humor dels meus germans de comunitat, la humanitat i la fraternitat que vivim a Montserrat.

Com ha crescut la seva fe?

Quan vaig venir al monestir volia descobrir per experiència si el cristianisme és veritat, i aquesta experiència de recerca interior, compartida i comunitària, em portava a aprofundir més i més vivencialment la pregunta que em posava. Pel fet d'aquesta immersió en una comunitat de monjos, la meua fe ha crescut a diversos nivells, gràcies a les celebracions litúrgiques i a la lectura i l'estudi de la Bíblia i de la teologia.

Per què la decisió que va prendre la tornaria a prendre?

Un cop has trobat el gust d'un estil de vida et sembla molt natural el camí que has triat de seguir. La meua vocació de monjo va venir un cop havia decidit d'entrar al seminari de Girona. Desitjava acompanyar altres persones a descobrir Jesús i a compartir la fe i el camí cristià. El contacte amb Montserrat em va fer conscient que podia viure la meua vocació i els valors de l'Evangelí amb més donació i intensitat com a monjo.

Òscar Bardají i Martín

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La belleza de nuestra vida cotidiana

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Pasado el verano nos adentramos en nuestra rutina, en lo cotidiano. En nuestros estos y aquellos.

Lo cotidiano, ¿dónde encontrar su belleza? Sin olvidar la rutina que nos da seguridad, vayamos más allá; vivamos lo cotidiano con nuevo ardor.

En *Laudato si'* leemos: «Santa Teresa de Lisieux nos invita a la práctica del pequeño camino del amor, a no perder la oportunidad de una palabra amable, de una sonrisa, de cualquier pequeño gesto que siembre paz y amistad.»

Como ese sencillo y afectuoso gesto del Papa, que en una reciente videoconferencia con Estados Unidos, con-

movido al escuchar el testimonio de una adolescente víctima de *bullying*, le pidió que cantara para millones de televidentes. «¡Sé valiente!», le dijo animándola; la chica cantó, todos aplaudieron complacidos y alegres.

Esta joven entonó una canción a la Virgen, aprendida en el regazo materno. Que nuestra vida de familia sea escuela para convertir la rutina en vida cotidiana feliz. Vida de trabajo y de servicio, vivida con María en Nazaret.

Vida cotidiana, de diálogo de amor con Dios que nos llama a ser santos. «Sólo esto pide el Señor: que estemos en comunión con Él y al servicio de los hermanos.»

ACTUALITAT

Vers la beatificació de la religiosa M. Encarnació Colomina

El dia 15 de novembre, va tenir lloc al Palau Episcopal la sessió d'obertura diocesana de la causa de beatificació de la serventa de Déu Maria Encarnació Colomina Agustí (1848-1916), cofundadora amb sant Josep Manyanet de les Missioneres Filles de la Sagrada Família de Natzaret.

El tribunal encarregat d'aquesta causa està format pel P. Ramon Domènech, OFM, com a jutge delegat; el P. Vicente Benedito, OP, com a promotor de justícia; i la Sra. Chiara Roscigno, com a notària-actuària. El postulant de la causa és el P. Josep M. Blanquet, SF.

Lectures missa diària i santoral

28. ■ Dilluns (litúrgia hores: 2a setmana) [Za 8,1-18 / Sl 101 / Lc 9,46-50]. Sant Venceslau, mr. (935), duc de Bohèmia; sant Llorenç Ruiz, pare de família filipí, i companys, mrs. a Nagasaki (s. xvii); sant Simó Rojas, prev. trinitari, de Valladolid; santa Eustòquia, filla de santa Paula. Beat Francesc Castelló i Aleu, mr.

29. □ Dimarts [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: Ap 12,7-12a) / Sl 137 / Jn 1,47-51]. Sants arcàngels Miquel (patró dels radiòlegs i els radioterapeutes), Gabriel (patró de la radiodifusió i les telecomunicacions) i Rafael (o Rafel, patró dels emigrants). Sant Fratern, bisbe; santa Gudèlia.

30. □ Dimecres [Ne 2,1-8 / Sl 136 / Lc 9,57-62]. Sant Jeroni, prev. i doctor de l'Església, dàl-mata, mort a Betlem (420), patró dels llibreters, biblistes i traductors. Santa Sofia, viuda.

1. □ Dijous [Ne 8,1-4a.5-6.7b-12 / Sl 18 / Lc 10,1-12]. Santa Teresa de l'Infant Jesús (1873-1897), vg. carmelitana a Lisieux i doctora de l'Església, patrona de les missions. Sant Remigi (†530), bisbe de Reims.

2. □ Divendres [Ba 1,15-22 / Sl 78 / Mt 18,1-5.10]. Sants Àngels de la Guarda. Mare de Déu de l'Acadèmia (1862), patrona de la ciutat de Lleida (1946). Sant Sadurní, ermità, a Sòria; beat Berenguer de Peralta, bisbe electe de Lleida.

3. ■ Dissabte [Ba 4,5-12.27-29 / Sl 68 / Lc 10,17-24]. Sant Francesc de Borja (Gandia 1510 - Roma 1572), prevere jesuïta. Sant Gerard o Grau, abat; santa Maria-Josepa Rosselló, fundadora.

4. ■ † Diumenge vinent, XXVII de durant l'any (lit. hores: 3a setmana) [Gn 2,18-24 / Sl 127 / He 2,9-11 / Mc 10,2-16 (o bé: Mc 10,2-12)]. Sant Francesc d'Assís (1182-1226), iniciador del franciscanisme (OFM...), defensor dels llocs sants i patró dels ecologistes, els veterinaris i els pessebristes. St. Petroni, bisbe; santa Àurea, vg.

DIUMENGE XXVI DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre dels Nombres (Nm 11,25-29)

En aquells dies, el Senyor baixà en el núvol i parlava amb Moisès. Llavors prengué de l'Esperit que Moisès tenia i el donà als setanta ancians. Quan l'Esperit es posà damunt d'ells entraren en estat d'exaltació profètica i no paraven.

En el campament havien quedat dos homes, Eldad i Medad, inscrits entre els setanta però que no s'havien presentat davant el tabernacle. L'Esperit també es posà damunt d'ells i, allà mateix, al campament, entraren en aquell estat d'exaltació profètica. Un jove anà corrents a fer-ho saber a Moisès. Josuè, fill de Nun, que des de jove era l'ajudant de Moisès, digué: «Moisès, senyor meu, prohibiu-los-ho». Però Moisès li respongué: «¿Estàs gelós per mi? Tant de bo que tot el poble del Senyor tingués el do de profecia, i que el Senyor els donés a tots el seu Esperit!»

Salm responsorial (18)

R. *Els preceptes del Senyor omplen el cor de goig.*

És perfecta la llei del Senyor, / i l'ànima hi descansa; / és ferm el que el Senyor disposa, / dóna seny als ignorants. R.

Venerar el Senyor és cosa santa, / es manté per sempre; / els determinis del Senyor són ben presos, / tots són justíssims. R.

El servent vostre està prompte / a guardar-los amantent; / però, ¿qui s'adona de les pròpies errades? / Disculpeu el que em passa inadvertit. R.

Preserveu-me, Senyor, de l'orgull, / que no s'apoderi de mi; / així seré irreprovable / i net d'una gran culpa. R.

Lectura de la carta de sant Jaume (Jm 5,1-6)

Ara us parlo a vosaltres, els qui sou rics. Ploreu desconsoladament per les desgràcies que us cauran al damunt. Les vostres riqueses s'han podrit, s'han arnat els vostres vestits, s'han rovellat el vostre or i la vostra plata, i el seu rovell serà el vostre acusador i us devorà les carns. Heu amuntegat riqueses precisament aquests dies, que són els darrers. El jornal que heu escatimat als qui han segat els vostres camps clama contra vosaltres, i el crit dels segadors ha arribat a les orelles del Senyor de l'univers. Heu viscut aquí a la terra una vida de delícies i plaers, us heu engreixat com el bestiar, ara que és el dia de la matança. Heu condemnat el just, l'heu assassinat i ell no s'ha resistit.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Marc

(Mc 9,38-43.45.47-48)

En aquell temps, Joan digué a Jesús: «Mestre, n'hem vist un que es valia del vostre nom per treure dimonis i li dèiem que no ho fes més, perquè no és dels qui vénen amb nosaltres». Jesús respongué: «Deixeu-lo fer. Ningú que en nom meu faci miracles, no podrà després malparlar de mi. Qui no és contra nosaltres, és amb nosaltres. Tothom qui us doni un vas d'aigua pel meu nom, perquè sou de Crist, us dic amb tota veritat que no quedarà sense recompensa.

Però a aquell que allunya de mi un d'aquests petits que tenen fe, valdria més que el tiessin al mar amb una mola d'ase lligada al coll. Si la teva mà et fa caure en pecat, talla-te-la. Val més que entris a la vida sense mà, i no que vagis amb totes dues mans a l'infern, al foc que no s'apaga. Si el teu peu et fa caure en pecat, talla-te'l. Val més que entris a la vida sense peu, i no que siguis llençat amb tots dos peus a l'infern. I si el teu ull et fa caure en pecat, treu-te'l. Val més que entris al Regne de Déu amb un sol ull, i no que siguis llençat amb tots dos ulls a l'infern, on el corc no mor mai i el foc no s'apaga.»

Lectura del libro de los Números (Nm 11,25-29)

En aquellos días, el Señor bajó en la nube, habló con Moisés y, apartando algo del espíritu que poseía, se lo pasó a los setenta ancianos. Al posarse sobre ellos el espíritu, se pusieron a profetizar enseguida. Habían quedado en el campamento dos del grupo, llamados Eldad y Medad. Aunque estaban en la lista, no habían acudido a la tienda. Pero el espíritu se posó sobre ellos, y se pusieron a profetizar en el campamento.

Un muchacho corrió a contárselo a Moisés: «Eldad y Medad están profetizando en el campamento.» Josué, hijo de Nun, ayudante de Moisés desde joven, intervino: «Señor mío, Moisés, prohibeselo.» Moisés le respondió: «¿Estás celoso de mí? ¡Ojalá todo el pueblo del Señor fuera profeta y recibiera el espíritu del Señor!»

Salmo responsorial (18)

R. *Los mandatos del Señor son rectos y alegran el corazón.*

La ley del Señor es perfecta / y es descanso del alma; / el precepto del Señor es fiel / e instruye al ignorante. R.

La voluntad del Señor es pura / y eternamente estable; / los mandamientos del Señor son verdaderos / y enteramente justos. R.

Aunque tu siervo vigila / para guardarlos con cuidado, / ¿quien conoce sus faltas? / Absuélveme de lo que se me oculta. R.

Preserva a tu siervo de la arrogancia, / para que no me domine; / así quedaré libre e inocente / del gran pecado. R.

Lectura de la carta del apóstol Santiago (St 5,1-6)

Ahora, vosotros, los ricos, llorad y lamentaos por las desgracias que os han tocado. Vuestra riqueza está corrompida y vuestros vestidos están apolillados. Vuestro oro y vuestra plata están herrumbrados, y esa herrumbre será un testimonio contra vosotros y devorará vuestra carne como el fuego. ¡Habéis amontonado riqueza, precisamente ahora, en el tiempo final! El jornal defraudado a los obreros que han cosechado vuestros campos está clamando contra vosotros; y los gritos de los segadores han llegado hasta el oído del Señor de los ejércitos. Habéis vivido en este mundo con lujo y entregados al placer. Os habéis cebado para el día de la matanza. Condenasteis y matasteis al justo; él no os resiste.

✠ Lectura del santo evangelio según san Marcos

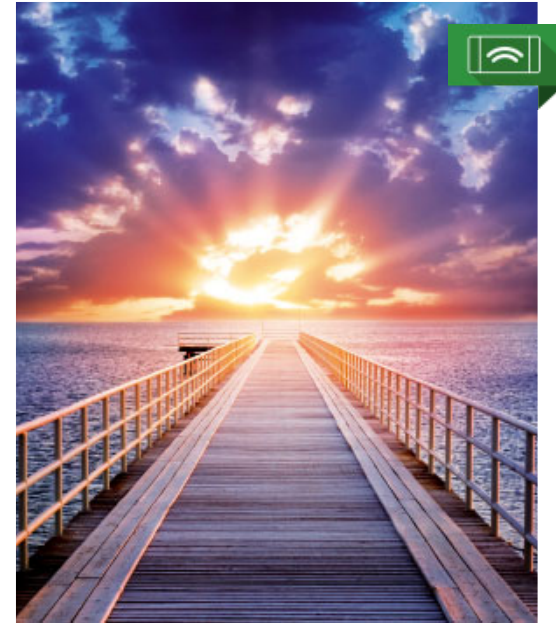
(Mc 9,38-43.45.47-48)

En aquel tiempo, dijo Juan a Jesús: «Maestro, hemos visto a uno que echaba demonios en tu nombre, y se lo hemos querido impedir, porque no es de los nuestros.» Jesús respondió: «No se lo impidáis, porque uno que hace milagros en mi nombre no puede luego hablar mal de mí. El que no está contra nosotros está a favor nuestro. Y, además, el que os dé a beber un vaso de agua, porque seguís al Mesías, os aseguro que no se quedará sin recompensa. El que escandalice a uno de estos pequeñuelos que creen, más le valdría que le encajasen en el cuello una piedra de molino y lo echasen al mar. Si tu mano te hace caer, córtatela: más te vale entrar manco en la vida, que ir con las dos manos al infierno, al fuego que no se apaga. Y, si tu pie te hace caer, córtatelo: más te vale entrar cojo en la vida, que ser echado con los dos pies al infierno. Y, si tu ojo te hace caer, sácatelo: más te vale entrar tuerto en el reino de Dios, que ser echado con los dos ojos al infierno, donde el gusano no muere y el fuego no se apaga.»

COMENTARI

IGNASI RICART, CMF

La temptació de monopolitzar Déu

Déu és més gran que el cor de l'home. No el podem encaixonar en els nostres petits esquemes. També entre els homes n'hi ha que són més creients que nosaltres: l'Esperit de Déu, sense el qual no podem fer res de bo, actua en ells. «Qui no està contra nosaltres, està amb nosaltres». Aquesta frase de Jesús tan clara, la comentà sant Agustí quatre-cents anys després: «Molts que són fora, estan a dins, i molts que són dintre, estan a fora». Donar un got d'aigua fa passar els de fora cap a dins. Aquell que fa el bé, tant se val si és cristià o no, és un «cristià anònim» (Karl Rahner). L'Església no té el monopoli del bé, ja que l'Esperit actua també fora de les seves fronteres.

Avui la Paraula de Déu ens invita a defugir els tancaments, els exclusivismes de grup i a mirar més enllà dels nostres confins. Ens cal obrir portes i no tancar-les. Els deixebles no accepten un que expulsava dimonis, perquè «no és dels qui vénen amb nosaltres» (Mc 9,38). La temptació sectària és una de les grans malalties del cristianisme: la temptació de monopolitzar Déu en un moviment, en una classe, en un grup... En lloc de portar la joia de l'Evangelí a tothom segrestem Déu; i el tanquem en les nostres institucions eclesiàstiques en lloc de portar la Bona Notícia a tots, especialment als més pobres.

Jesús, contestant l'estretor de mires del grup dels apòstols, ens fa adonar que el Regne de Déu s'expressa també en altres llocs i en altres persones que fan el bé i s'inspiren en el seu missatge. Jesús no té necessitat de monopolitzar el seu poder. El Senyor ens invita a apreciar el bé on sigui que es trobi. L'acció de Déu que obra mitjançant el seu Esperit no pot ser encabida dintre dels confins d'una comunitat definida només sobre la base de criteris de pertinença. Tothom que exerceixi la caritat i la misericòrdia tindrà la seva recompensa perquè ha ajudat a fer present el Regne de Déu. «Qui no és contra nosaltres, és amb nosaltres». El zel dels deixebles no neix de l'Evangelí, és zel de la pròpia identitat privatitzada. Jesús no vol que ens *auto-referenciem*, que ens autoelogiem comparant-nos amb altres grups. Tots estem cridats al servei de l'Evangelí que omple el cor i la vida sencera dels qui es troben amb Jesús.

AGENDA

Actes i conferències

Inauguració del curs 2015-2016 a les facultats eclesiàstiques. Tindrà lloc el dijous 1 d'octubre al Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231). A les 10 h, celebració de l'eucaristia, presidida pel cardenal Giuseppe Versaldi, prefecte de la Congregació per a l'Educació Catòlica. A les 11.15 h, acte acadèmic a l'Aula Magna amb la lliçó inaugural «G. K. Chesterton i l'art de la polèmica. Contrasantit, sentit comú i imaginació», a càrrec de la Dra. Sílvia Coll-Vinent, professora de la FFC.

Laudes i vespres a la Catedral. Tots els dies feiners, a la Capella del Santíssim de la Catedral, se celebra la pregària de laudes a les 8.45 h, seguida de l'eucaristia. Ambdues celebracions les presideix habitualment Mons. Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar. Així mateix, a les 18.45 h, a la mateixa capella, se celebra la pregària de vespres, seguida de la celebració de l'eucaristia.

Camí a Terra Santa. Recorregut a peu per Barcelona, pels indrets lligats històricament amb els llocs sants. Itinerari: Santa Maria del Mar, Museu Diocesà, Catedral i Santa Anna. Dies: 3/10, 7/11, 12/12, 16/1/16, 6/2 i 5/3, de 9.30 a 12.30 h. Donatiu: 6 €. Informació i reserves: t. 934 879 423. Organitza la Delegació diocesana per a la

Pastoral de Santuaris, Peregrinacions i Turisme Religios.

Catequesi EDGE a la parròquia de la Concepció. Comença la catequesi EDGE a la Parròquia de la Concepció, dirigida especialment a nois i noies de 10 a 15 anys. És una catequesi que té molt èxit a més de mil parròquies als EUA i que està ja implantada a la Concepció des de gener de 2015, amb molt bons resultats. Inscripció oberta: www.parroquiaconcepciobcn.org

XXI Cicle de Música per la solidaritat. Divendres 2 d'octubre (21 h), concert amb la Coral Xalesta de l'Hospitalet de Llobregat, dirigit per Joaquim Miranda. Obres: Madrigals anglesos, T. Morley, J. Farner, J. Dowland i R. Vaughan Williams. A la Capella Mare de Déu de l'Esperança (c/ Palma de Sant Just, 2). Aportació solidària: 6 €. Organitza: Ass. Per l'altre cor cremat de Barcelona-Ajut al 4t Món.

Parròquia Sant Vicenç de Sarrià. Amb motiu de la festa de la Mare de Déu del Roser, el dissabte 3 d'octubre se celebrarà Missa solemne a les 20 h, presidida per Mn. Manel Valls.

Festividad de Santa Faustina Kowalska. Día 2 de octubre, en la pquia. de San Agustín (pl. St. Agustí - c/ Hospital). A las 15 i 18 h, rezo de la «Coronilla»; a las 15.30 h, santa missa, celebrada por Mons. Joan Godayol, obispo emérito del Perú. Veneración de la reliquia

de santa Faustina y a continuación exposición solemne del Santísimo hasta las 18.30 h. A las 17 h, rosario a la Santísima Virgen. Información: t. 934 261 622, c/e: adim.bcn@gmail.com

Oratorio de la Divina Misericordia (c/ Floridablanca 116, bajos). Horarios de culto: de 11 a 13.30 h y de 17 a 19.30 h. De 14.45 a 15.45 h, rezo diario de la «Coronilla». Todos los jueves no festivos se expone el Santísimo ininterrumpidamente de 11 a 19.30 h. Los terceros sábados de mes, misa a las 17 h correspondiente al domingo. Información: t. 934 261 622, c/e: adim.bcn@gmail.com

Oratori Sant Felip Neri de Gràcia (Església, c/ del Sol 2). Diumenge 4 d'octubre (17 h), projecció del DVD de l'òpera *Turandot*, de Giacomo Puccini. Aportació voluntària. Informació: t. 650 009 755.

Renovació Carismàtica Catòlica (RCC-CAT). Del dissabte 10, a les 9 h, al diumenge 11 d'octubre, a les 18 h, celebració de la XXXIX Assemblea de Catalunya, amb la predicació del P. Fidel Oñoro. Al Col·legi Abat Oliba Spínola (av. Mare de Déu de Montserrat, 86). Cal portar el menjar de casa. Es realitzaran diverses activitats. Per a més info: t. 645 990 648, www.rcc-cat.com

Festivitat de Sant Francesc. Dissabte 3 d'octubre (19 h), missa de vigília. Diumenge 4 (13 h), missa solemne pre-

sidida pels frares Dominics. Al convent de Sant Antoni de Pàdua - Frares Franciscans (c/ Santaló, 80).

Breus

Nou degà de la Facultat de Teologia de Catalunya.

El Dr. Joan Planelles (en la foto), professor de teologia i prevere de Girona, ha estat nomenat nou degà de la FTC pel cardenal Lluís Martínez Sistach. El nou degà succeeix en el càrrec el Dr. Armand Puig, que passa a ser degà de la nova Facultat Antoni Gaudí.

Fe d'errates

Mn. Antoni Verdura Roger.

En la nota necrològica d'aquest mes, publicada el 6 de setembre passat, per un error involuntari la foto no corresponia al difunt. En aquest número del *Full Dominical* publiquem la fotografia correcta. Recordem també que Mn. Verdura es va dedicar a la pastoral dels infants i joves a través dels centres d'esplai i del Servei de Colònies de Vacances.

PALABRA Y VIDA

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Cardenal arzobispo de Barcelona

¿Jesús en la cárcel?

Jesús nos dice en el Evangelio: «Estaba en la cárcel y vinisteis a verme». ¡Jesús en la cárcel! Sin embargo, no nos consta que Jesús hubiera sido encarcelado. Pero ciertamente lo ha estado, lo está y lo estará en cada una de las personas que aquí y en cualquier parte están encarceladas.

La prisión está dentro de Barcelona. Pero está cerrada y no está presente en la vida de la sociedad. Estos días en torno a la fiesta de la Virgen de la Merced, que es patrona de todas las personas vinculadas a la cárcel, es una ocasión oportuna para recordar a estas personas, a los presos, a las personas que trabajan en

ella y a las que de forma voluntaria ayudan de diversas maneras a los internos.

El papa Francisco nos da también ejemplo en este sentido. Tanto en Roma como en sus viajes, visita las prisiones o recibe a los internos y a veces comparte mesa con ellos. La celebración religiosa del Jueves Santo suele celebrarla en una prisión, ya sea de jóvenes o de adultos.

Con motivo del Jubileo conmemorativo de la redención de Jesucristo, san Juan Pablo II dirigió un mensaje a todos los que están en prisión. Este mensaje está repleto de esperanza, reconoce que Jesús busca a cada persona, sea cual sea la situación

en que se encuentre, para ofrecerle la salvación, no para imponérsela. Cristo espera del hombre una aceptación confiada de que hay que vivir practicando el bien. Se trata de un camino a veces largo pero estimulante, porque no se recurre en solitario sino en compañía del mismo Cristo. El papa polaco decía que «Jesús es un compañero de viaje paciente, que sabe respetar los tiempos y los ritmos del corazón humano, a la vez que anima constantemente en el logro de la meta de la salvación».

Los que están en la cárcel piensan con nostalgia o con remordimiento en el tiempo en que eran libres. Sufren con amargura el momento presente, que parece que no pasa nunca. Pero incluso el tiempo transcurrido en prisión es tiempo de Dios y debe ser vivido ofreciéndolo a Dios como ocasión de verdad y conversión.

La prisión sólo tiene sentido cuando, afirmando las exigencias de la jus-

ticia y reprobando el delito, sirve para renovar al hombre, ofreciendo a quien se ha equivocado una posibilidad para reflexionar, cambiar de vida e integrarse en plenitud a la sociedad. San Juan Pablo II afirmaba que si esto se consigue «toda la sociedad se alegrará y las mismas personas a las que se ha ofendido con los delitos experimentarán que se les ha hecho más justicia al ver el cambio interior de los delincuentes que al constatar el castigo que han pagado».

Creo que el próximo Jubileo de la Misericordia propuesto por el papa Francisco debería ayudarnos a todos a avanzar en este sentido. Y no quisiera terminar sin manifestar mi agradecimiento a todas las personas que, como profesionales o como voluntarias, están al servicio de las personas internadas en nuestras cárceles y trabajan para humanizar y mejorar su situación.

